

Mor el guitarrista Joan-Eloi Vila

Es va fer popular tocant a la banda d'acompanyament d'Andreu Buenafuente a la televisió | L'any 2000 va publicar el seu únic disc en solitari: '40 anys i un dia'

Joan-Eloi Vila | Marc Dídac

Joan-Eloi Vila ha mort a Barcelona als 61 anys. Els diaris i les televisions recordaran sobretot la popularitat aconseguida a la televisió en companyia d'Andreu Buenafuente. **Vila** era el guitarrista simpàtic de l'acompanyava i que li seguia les bromes. Ho va ser fins que una malaltia el va allunyar dels platós de televisió.

Però **Joan-Eloi Vila** era un músic molt més complet i important. La seva primera experiència discogràfica es remunta als anys setanta. Ell va ser un dels components del grup **Els Xipis**, una banda infantil apadrinada per **Lluís Llach** i **Laura Almerich**. La banda va tenir un recorregut curt, de només un parell de discos, però l'any 2015 es van reunir per celebrar un aniversari al Centre de Sarrià. Aquell dia, hi van ser tant **Laura Almerich** com **Joan-Eloi Vila**.

La banda d'Andreu Buenafuente a la televisió amb Joan-Eloi Vila, entre d'altres Foto: Marc Dídac

Vila es va guanyar a cops un gran prestigi com a músic d'estudi i de directe. Va enregistrar o acompanyar artistes tan diversos com ara **La Salseta del Poble Sec**, **Núria Feliu**, **Joaquín Sabina**, **Ramon Muns**, **Litus** o **Jimmy Page**. També va participar al concert i al disc d'homenatge a **Joan Baptista Humet**.

L'any 2000 va publicar el seu únic disc en solitari, *40 anys i un dia* (Salseta Discos) un treball majoritàriament instrumental amb una sola peça cantada en català per **Mone**: "Sé que t'estimaré".

Recuperem una entrevista que li va fer Sònia Cervià per a l'Enderrock 63 (desembre del 2000):

Joan-Eloi Vila, el guitarrista que somriu

A banda de riure, toca la guitarra, i des de fa molts anys. Després de col·laborar en moltes gravacions de discos aliens, **Joan-Eloi Vila** ha tret el seu primer treball en solitari, *40 anys i 1 dia* (Salseta Discos), que ja està rodant per les emissores catalanes. Tot i que el directe no es presenta fins a principis de desembre, ja està pensant en el proper àlbum.

Com definiries 40 anys i 1 dia?

La definició seria: una mica de tot. No és un disc ni de jazz, ni llatí ni guitarrer, perquè a mi m'agrada escriure tant per a saxo com per a guitarra o per a un quartet de corda on no hi ha guitarra. Ara bé, sí que hi ha guitarres a tots els temes. Però estan, més aviat, en un segon pla. M'agrada la diversitat. Poder fer un blues, una bossa nova? Però és un disc fet en català perquè de

sis cordes, només en faig servir dues (riu).

A banda dels temes propis, com has seleccionat la resta de cançons?

J-E: Són temes que m'agraden: "Eu sei que vou te amar" de **Vinícius de Moraes** adaptat al català i interpretat per **Mone**; una cançó de bressol "A Child is Born" de **Thad Jones** que m'ha agradat tota la vida; un tema del **Juanjo Arrom** dedicat a mi, "Estrella Eloika", que, és clar, l'havia de fer? O el "Serem i som" on fem conya sobre el "Som i serem", és una manera de dir amb humor, però també amb respecte, que no hi ha una única manera de ser català.

A què fa referència el títol de l'àlbum?

Vaig fer el disc com un obsequi pels meus quaranta anys. Ja havia gravat altres discos per altra gent i vaig pensar que als quaranta anys, bé podia fer-me aquest regal. I això del dia afegit és perquè fins que no he gravat un disc, ha passat molt de temps. És una mica de conya.

De La Banda de la Cosa Nostra, al disc només hi apareixen Toni Solà i Sergi Riera.

Perquè, tot i que treballem junts, cadascú té la seva vida pròpia i treballa també amb altres músics. D'aquesta manera és més enriquidor. Si sempre treballés amb ells, acabaria sonant tot igual.

El precedent de Pep Poblet, que ha gravat l'àlbum *Viatges*, t'ha animat a fer el teu disc?

De fet, quan el **Pep** estava fent el seu disc, jo ja pensava a fer-ne un. Però sí que ha anat bé perquè després, en Toni Solà i jo, l'hem seguit. La sort d'aparèixer cada dia a la tele fa que sigui més fàcil. Mira, l'hagués fet igualment; el que no sé és si l'hagués sortit a la venda. (Riu)

Et sents còmode amb el personatge que has assumit a *La cosa nostra* de ser 'el guitarrista que riu'?

No diuen cap mentida perquè ric i toco la guitarra a La cosa nostra. Però ric perquè em fa gràcia, eh? Un dia, l'Andreu va dir: 'Ja que riu, li posem un micro', i després va venir el sofà. El que passa és que m'enfoquen més quan ric que no quan toco.